
Een talent voor vriendschap

Hendrik Jan Nieuwenhuis

Eens, heel lang geleden, had de redactie van TGV een gelukkige hand van kiezen. Dat eens, heel lang geleden, was december 2004, ik weet het nog als de dag van gisteren. Ik heb een stalen geheugen. En ik heb alle notulen vanaf september 1998 nog, dat scheelt natuurlijk ook. Door een combinatie van aftreden en de noodzaak tot uitbreiding ontstonden vacatures in de redactie. Er waren toen diverse reflectanten, van wie Ben er een was. En zodra we hem hadden aanschouwd, wisten we: die moet hoofdredacteur worden. Die benoemen we. Geen tegenspraak.

Hij reageerde op die benoeming een tikje verbijsterd, een beetje tegenspuiterend ook: zo jong nog en dan al hoofdredacteur? Maar de toenmalige redacteuren waren vastberaden: hoofdredacteur zou hij zijn, tot in lengte van vier jaren, minimaal.

Dat zijn er acht geworden. Voor de fijnproevers: twee ambtstermijnen.

Dat is veelzeggend. Om te beginnen in het domein van het meetbare. Want TGV groeide in die jaren. Letterlijk, in oplage. Maar ook, wat belangrijker is, inhoudelijk. Dat was natuurlijk de kracht van het collectief. Maar om die te begrijpen moet men zicht hebben op de samenstellende delen – zo ook dus op Ben.

En binnen dat collectief ook op iets anders. Vanaf dat eens, heel lang geleden, vormden we gedrieën de kernredactie: Theo de Zwart, Ben de Boer en ik. Een mooie combinatie. Theo, die met niets ontziende ijver ons tot drie uur 's nachts bestookte met opmaakvoorstellen. Ik met mijn pietluttig gezeur over spelfouten en anakoloeten. Ben, die dat alles tot een hoger plan en eenheid wist te brengen.

Wonderlijk – dat drie zulke uiteenlopende persoonlijkheden zo'n werkzaam geheel bleken. Dat kwam door Ben, dat weet ik na al die jaren heel zeker. En hij kon ook al de redactievergaderingen leiden. Met ijzeren hand, zij het in een fluwelen handschoen. Die vergaderingen hadden overvolle agenda's en eindigden nog op tijd ook.

Ja, dat kwam door Ben.

Wat is dat toch met die man? Dat drong pas na een tijd goed tot me door: hij heeft een heel specifiek, heel kostbaar talent. Een talent voor vriendschap.

Dat zal ik niet snel vergeten.

Hendrik-Jan Nieuwenhuis is voormalig redactiesecretaris van het TGV